

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 120/04
23.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Ружом Урошевић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "АА", чији је пуномоћник АБ, адвокат, против решења Министарства финансија и економије Републике Србије, Пореска управа, Регионални центар из Београда број 432-69/2003-IV-02 од 11.12.2003. године, у предмету пореза, у нејавној седници већа одржаној дана 23.02.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија и економије Републике Србије, Пореска управа, Регионални центар из Београда број 432-69/2003-IV-02 од 11. 12. 2003. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија и економије, Пореске управе, Експозитура Мионица број 432/200/03 од 05. 11. 2003. године, којим је утврђен порез на наслеђе и поклон у износу од 6.809,70 динара, на страни тужиоца.

Тужилац је у тужби оспорио законитост решења туженог органа истичући да се заснива на погрешном и непотпуно утврђеном чињеничном стању и на погрешној примени материјалног права. Сматра да није било услова да га првостепени орган својим решењем обавезе на плаћање пореза на поклон, већ је у овом случају требало применити одредбу члана 31. став 3. Закона о порезима на имовину јер у односу на тужиоца постоји бенефиција будући да се уговором који је основ за утврђивање пореске обавезе преноси апсолутно право у капитал приватног предузећа, што представља разлог за ослобађање од плаћања пореза на поклон. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења са предлогом да Врховни суд Србије тужбу тужиоца одбије као неосновану.

Пошто је размотрио тужбу, одговор на тужбу и све списе овога спора, Врховни суд Србије је нашао да је тужба тужиоца основана.

Основано се тужбом тужиоца указује на незаконитост решења туженог органа.

Из списка ове пореске ствари се види да је на страни тужиоца као акционарског друштва са ограниченом одговорношћу утврђена обавеза плаћања пореза на поклон по основу уговора који је закључен са власником тужиоца, а којим је власник тужиоца на овога пренео својину на парцелама, ближе означеним у уговору, без накнаде, због пословних потреба тужиоца као предузећа, ради изградње Фабрике за _____. Порески органи су нашли да је пренос апсолутног права извршен без накнаде, па су стога утврдили обавезу на страни тужиоца по основу пореза на поклон, будући да је одредбом члана 15. став 1. Закона о порезима на имовину ("Службени гласник РС" бр. 26/01 и 80/02), предвиђено да је обвезник пореза на наслеђе и поклон резидент и нерезидент републике који наследи или на поклони прими право из члана 14. став 1. (право својине и друга права на непокретностима из члана 2. овог Закона), на непокретности која се налази на територији републике. Према ставу изложеном у решењима пореских органа, пореска олакшица из члана 31. став 1. тачка 3. истог Закона којом је предвиђено да код улагања апсолутних права у капитал акционарског друштва, односно друштва са ограниченом одговорношћу, порез на пренос апсолутних права се не плаћа, односи се на другу врсту пореза из Закона о порезима на имовину, а не у односу на порез на поклон.

По оцени Врховног суда Србије, погрешно су нашли порески органи да у овој пореској ствари треба утврдити обавезу плаћања пореза на поклон само због чињенице што је уговором о преносу непокретности између власника тужиоца и самог тужиоца извршен поклон кроз пренос апсолутних права без накнаде. Код оцене питања да ли се ради о уговору о поклону или о теретном правном послу, битно је да се утврди *animus donandi*, воља да се поклон учини, што ову врсту уговора разликује од теретних правних послова. Из садржине уговора о уступању непокретности се види да је власник тужилачког предузећа пренео апсолутно право на непокретностима, ближе означеним у уговору, на то приватно предузеће због пословних потреба, изградње Фабрике за _____, па код овог уговора воља да се учини поклон није сама себи циљ, већ се поклон чини у циљу проширења материјалне базе предузећа и у крајњој линији стицања добити на страни предузећа чији је власник уступилац. Због тога се закључени уговор и без обзира на чињеницу што у њему стоји да се пренос на непокретностима врши без накнаде

уговор, и без обзира на чињеницу што у њему стоји да се пренос на непокретностима врши без накнаде, не сматра уговором о поклону, већ уговором којим се врши улагање апсолутних права на непокретностима у капитал акционарског друштва односно друштва са ограниченом одговорношћу, а такав пренос представља пореско ослобођење из цитираног члана 31. став 1. тачка 3. Закона. Будући да је законодавац овакву врсту закључених уговора изузео из пореза на наслеђе и поклон и сврстао у део четврти Закона о порезима на имовину, који говори о порезу на пренос апсолутних права, без значаја је за оцену правне природе закљученог уговора да ли је за пренос апсолутног права у оваквој ситуацији уговорена накнада или не.

Изложено правно схватање суда је у складу и са одредбом члана 9. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији којом је предвиђено да се пореске чињенице утврђују према њиховој економској суштини.

Налазећи да је доношењем оспореног решења очигледно повређен закон на штету тужиоца, будући да се нису стекли услови за утврђивање пореза на поклон на његовој страни, Врховни суд је тужбу тужиоца уважио и поништио оспорено решење одлучујући као у диспозитиву пресуде у смислу члана 38. став 2. у вези става 41. став 2. Закона о управним споровима, а у новом поступку тужени орган је везан примедбама суда из ове пресуде и изнетим правним схватањем у смислу члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 23. 02. 2006. године, У. број 120/04

Записничар Председник већа-судија

Ружа Урошевић, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

МЂ